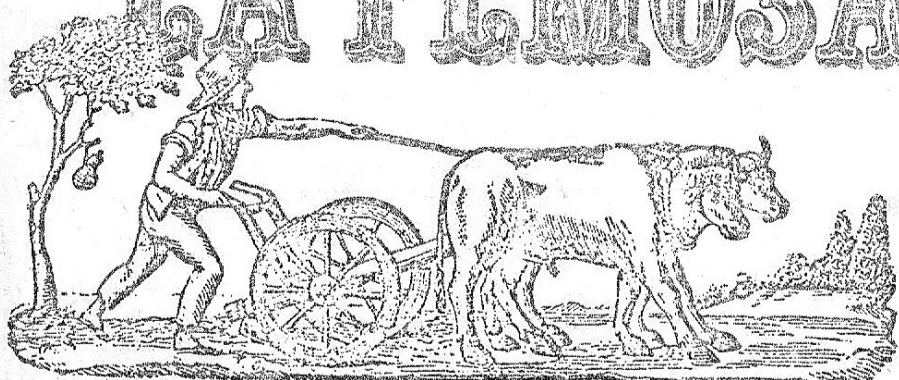

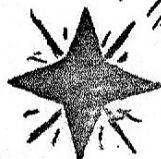
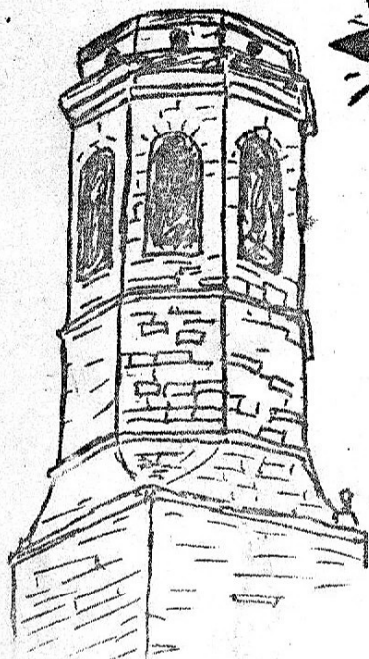
LA FEMOSA

DESEMBRE

ARTESA DE LLEIDA

1981

BON NADAL

PORTIC

Hem arribat al Desembre, i hi hem arribat havent aconseguit la fita que, prèviament, ens havíem assenyalat: la de publicar deu números de LA FEMOSA dins del curs d'aquest any 1981 (vuit números senzills i els corresponents a Març-Abril i a Juliol-Agost dobles). deu números, pels qui han seguit, a través d'aquests anys el curs de la nostre revista, segurament que no els dirà res, però, pels qui hem estat implicats o embolicats més o menys directament ja sigui com a col.laboradors i simpatitzants, és una fita mai aconseguida fins ara i per aquest motiu no podem negar que estem contents.

LA FEMOSA sempre ha sortit amb voluntat d'ésser una revista d'aparició mensual, encara que, per moltes i diferents circumstàncies, ha tingut sempre una periodicitat molt irregular, la prova d'això és que del Novembre del 1977 (data en què començà la segona època de la revista) fins ara, han aparegut només 29 números, o sigui, un promig de set números per any.

Acabar l'any amb un objectiu complert és bo, és bo pel que té de positiu i ho és, també, perquè el fet ens dóna confiança i ens omple de moral per a marcar-nos per l'any vinent d'altres objectius. Assolir una fita no té cap mèrit si hom ja es dóna per satisfet i no mira més enllà de les seves possibilitats.

Cal mirar sempre més lluny i intentar abstar la fita marcada.

Els objectius per a l'any que ve són ben senzills, però, alhora difícils d'assolir, ja que no depenen de la nostra voluntat sinó de l'acollida que els nostres propòsits trobin dins de la gent del nostre poble que, en definitiva, és la que pot ajudar-nos a reeixir, perquè sense els uns i els altres la nostra revista seguirà essent un periòdic de molta poca difusió i de molt poc contingut. Esperem, doncs, que l'any que ve en aquestes dates puguem dir (amb la corresponent satisfacció) que hem assolit els nostres objectius.

aquest número extraordinari de LA FEMOSA corresponent al mes de Desembre del 1981 se n'ha fet una tirada llarga (325 números) per a poder fer-la arribar a tots els artesencs i als amics subscriptors de fora del nostre poble.

A tots els hi desitgem un BON NADAL I UN FELIÇ I VENTURÓS ANY NOU.

LA FEMOSA

LA FEMOSA

* * REVISTA DE INFORMACIÓ LOCAL * *
EDITA AGRUPACIÓ CULTURAL "LA FEMOSA"
C. DEL CASTELL N. 23 ARTESA LLEIDA
DIPOSIT LEGAL N. L-264-1981
SEGONA EPOCA N. 29 DESEMBRE 1981

INDEX

PORTIC	1
NADALES	4
QUE PASSA AMB VINADER ??	6
VENÇUTS MÉS QUE CONTROLATS ? resposta a a Jomaes	8
NOTA BREU D'ARQUEOLOGIA	10
CONTES INFANTILS	12
POESIA (Les Garrigues, ahir i avui)	14
L'OTAN EN CÒMICS	16
FULLS D'HISTÒRIA	18
TARONGES	21
...I-LARA; POLÒNIA	24
CANÇONS PER A FER CAGAR EL TIÓ	26
HOMOSEXUALITAT, aberració o trauma social ?	27
ENTRETENIMENTS	30
HUMOR A LES PÀGINES 7 i 23	

NADALES

EL PRIMER NADAL

Aquella nit tots els estel tremolaven
enmig d'un firmament net i polit.
Els pastors feien foc i s'abrigaven
mentre la freda morella bufava constant.

Tot era tranquil, absolutament normal,
com una freda nit d'un hivern qualsevol.
Remugava elbestiar, pausadament, dins del corral
i lladrava un gos llunyà amb llarg udol.

De sobte, es va trencar aquella placidesa -
amb un bullir de veus i de remors.
Tothom mirava al Cel, esbalait, la gran raresa
d'un estel nou, immens i lluminós.

Es sentí, llavors, un càntic ple de candor
que anunciava al món la felicitat nova:
"Ha nascut entre els homes el Redemptor;
ha nascut a Betlem dins d'un covà".

Totes les bestioles deixaren el seu cau
i cantaren alhora el pinzà i el pardal.
ALELUIA !! Que tot sigui amor, que tot sigui pau
que tot sigui joia el primer Nadal.

NADAL 1981

Cent reactors creuaven el Cel
rabens com el so dels seus motors.

Tots deixen cua, com aquell estel
que guiava a Betlem a reis i pastors.

No porten la nova de cap bona pau;
porten missils de cap nuclear,
porten fatxenda d'un món que és esclau,
d'un món que té por i no sap estimar.

Es fabriquen aparells immensos de guerra
com atiant la ira d'un malbat gegant,
no hi fa res que hagi gran fam a la terra
ni la misèria creixen d'un món engoixant.

S'embruten els rius, es cremen els boscos,
el fum de les fàbriques emboirà l'ambient.
Els dies es fan, constanment, més grisos i foscos
i les presses del viure fa mesquina a la gent.

Ens cal l'esperança dels pastors d'Israel.

Cal engrescar-nos amb la Llum del Portal.

Cal que estimem i creixem amb l'anhel

de retrobar aquell càlit i venturós Nadal

QUE PASSA AMB VINADER ?

Com molts de vosaltres deueu saber si llegiu altra cosa que no sigui les planes esportives, és que el periodista Xavier Vinader va ésser acusat d'inducció a l'assassinat per uns articles publicats a la revista "Interviu" en els que denunciava els fet que cometia l'extrema dreta a Euskadi; això farà uns dos anys

Doncs bé, ara resulta que E.T.A. ha assassinat dos dels de la llista dels articles que va publicar Vinader. Vinader es podia haver equivocat en condemnar aquestes persones, però, la Justícia no ha tingut molt de temps per esbrinar el que deia el periodista, o sigui investigar si els que eren a la llista eren terroristes o no. En el primer cas se'ls jutja conforme la llei antiterrorista. S'acusa a Vinader de mentir públic i se'l jutja adequadament. Però, cap d'aquestes coses es van fer, l'únic que han sabut fer ha estat agafar a Vinader i jutjar-lo per inducció a l'assassinat. El fiscal demanava 27 anys de presó i 20 milions, demanda que a vegades es fa als propis criminals.

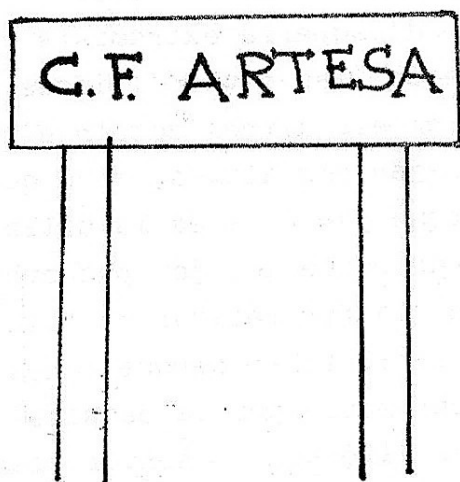
El 13 de Novembre es pronuncia la sentència del tribunal i el condemnen a 7 anys de presó i a 20 milions d'indemnització.

L'únic que ha fet el periodista és averiguar i publicar uns noms; en això es veu que no hi ha cap intencionalitat; el que l'E.T.A. els matés por se fruit

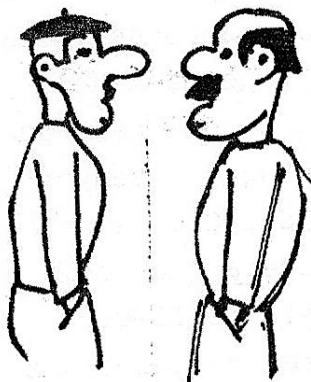
de la casualitat o en tot cas la policia ha tingut pro de temps per a fer una investigació i no ha fet res han preferit condemnar al periodista abans que esbrinar la fosca situació que sofreix Euskadi, pre fereixen trencar el mirall que ha reproduït la cara fosca i lletja abans de mirar de canviar-la o d'ar-reclar-la.

Veiem com cada vegada més, està perseguida la llibertat d'expressió, si no fem res quan ens n'ado narem ens faran pagar una multa per cagar amb Déu.

Francesc Gallart

HUMOR

Noi, el Club d'Artesa ja sembla de primera divisió;
Quan les coses no van bé canvien l'entrenador

VENÇUTS. MÉS QUE CONTROLATS ?

RESPOSTA A JOMAES

Amic Jomaes:

Al passat número de LA FEMOSA hi havia un article signat per tu amb aquest títol: "Lliures, però, controlats ?". Com que discrepo d'algunes coses que hi dius (o de com les dius) deixa'm fer-te, publicament, uns comentaris.

Primer que tot voldria fer-te notar de la importància que pot tenir per la democràcia, parlar amb respecte de les idees o de les actuacions dels altres, encara que aquests altres actuïn i tinguin idees oposades a les nostres. Jo no tinc cap inconvenient de creure que un individu de dreta o d'esquerra, àdhuc d'estrema dreta o d'esquerra extremista, actuï sempre sincerament segons les seves idees. Vull dir-te que ni els uns ni els altres actuïn així o aixà amb ganes de fastiguejar els altres, sinó que actuen d'aquesta manera perquè per ells és la millor

Posats en aquest punt de respecte, jo puc creure que "aquell senyor" que va fer retirar el "Llibre Roig del Col.1e" el va fer retirar perquè, honestament, creia que podia ésser nociu per la canalla que l'havia de llegir, i per això aquell senyor que actuava segons les seves idees, és digne d'ésser acceptat com una persona de bona fe. Acceptar això i respectar-ho no vol dir estar d'acord ni amb les seves idees ni amb la seva manera d'actuar. I aquí és on volia arribar.

Per a discrepar i denunciar públicament un fet que a tu et sembla reprobable no cal atacar a la persona, sinó només, al fet. Una idea es pot combatre amb una altre idea millor i unes raons amb una raó de pes. Passa, però massa sovint (et passa a tu a mi i al que sigui) que hom es troba tan cansat d'exposar les seves raons de pes i les seves bones idees sense aconseguir res, sense ni tan sols ser escoltat pels que tenen altres idees i altres raons (a més a més del poder) que se sent desil.lusionat, impotent, empetatit davant d'aquest aparell tan immens i rutinari d'unes estructures.

Un home empetatit, vençut moralment (potser no del tot derrotat o almenys no en tots els camps) s'oblida de la seva raó i d'aquelles idees que l'havien fer vibrar i que l'havien fet combatiu. S'arronça d'espatlles i justifica el seu conformisme amb allò de "no hi ha res a fer". Sí, amic Jamaes, tu, potser, ni sense adonar-te'n, t'arronces d'espatlles, quan dius, al final del teu article: Prohibim-la també nosaltres la realitat i deixem que els nostres fills llegeixin, només, l'"Spiderman, l'home aranya". Aquest final del teu article és un cop baix que només pot pegar un home que ja ha renunciat, per endavant, a la victòria.

Penso (hi pensí infinitat de vegades) que si després de les moltes garrotades i fins i tot morts de les primeres reivindicacions laborals els obrers haguessin parat de lluitar desil.lusionats per la poca efectivitat de la seva lluita, ara no serien allà on som. Que hom té les idees clares cal que

res el fagin sentir vençut.

A hores d'ara, si mirem endarreia, veurem quantes barreres han anat caient, poc a poc, per a deixar pas a la democràcia. Quantes barreres, morals, polítiques, i també ideològiques han estat esmicolades per tota aquella gent que mai s'ha sentit vençuda i que ha cregut amb una fe admirable en el drets dels homes.

També caurà "aquells senyor" que donà l'ordre de segrestar el "Llibre Roig del Col.le" si els quetenim altres idees (a més a més de bones) som tenaços servidors d'aquest dret que tenim tots de ser informats, d'aquest dret a aprendre allò que no sabem, ja des de les escoles.

Estic segur que estaràs d'acord amb jo (o gairebé en tot) els retrets que et faig, i que ara, passat l'enuig del primer moment) tindràs la moral alta i seguiràs treballant, com sempre, sense desanimar-te.

Atentament

A. Costafreda

000000000000000000000000

oooooooooooooooooooooooooooo

NOTA BREU D'ARQUEOLOGIA

A Talteüll, un poble de la Catalunya Nord, prop de Perpinyà (estat francès) hi ha una cova anomenada de l'Aragó. Aquesta cova és famosa a tot el món perquè uns arqueòlegs francesos que, hi fan escabacions de fa molts anys, hi han descobert les restes ossees d'uns homes que hi visqueren fa uns 450.000 anys. Aquests ossos són les restes humanes més velles descobertes dins del territori dels Països Catalans i també es compten entre les més velles conegudes a Europa. Dins d'aquesta cova no s'ha trobat, fins ara, cap indici que fes pensar que aquets homes coneguessin el foc.

Les restes humanes de la cova de l'Aragó pertanyen a uns quaranta individus l'edat dels quals, molt rarament, ultrapassava els 25 anys. Eren individus forts, però, la seva capacitat craniana era poc desenvolupada (uns 1.050 C. C. en front dels 1.450 de l'home actual). Dins d'aquesta cova hom hi ha trobat, també, restes ossees d'animals tals com el lleó de les cavernes, l'elefant, el rinoceront, el cavall, el bou primitiu, la pantera, el cervol, l'isard, el conill. Animals que pel canvi de clima molts ja han desaparegut.

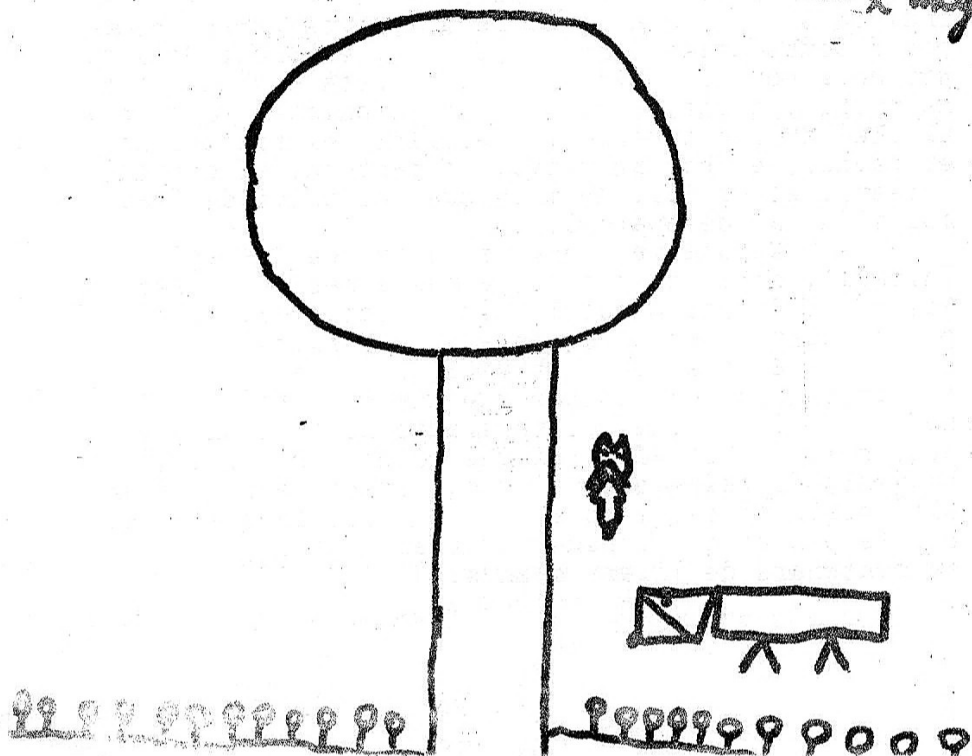
Naturalment que, a la cova de l'Aragó de Talteüll, s'hi han trobat, a més a més dels ossos, les eines de pedra que l'"Homo Erectus" fabricava per a caçar i per a esquarterar els animals.

Encara que a la vall de la Femosa no hi hem trobat restes humanes que ens confirmés que l'home visqué en aquestes contrades nostres en unes èpoques tant reculades, si que hi hem trobat els instruments de pedra que, tipològicament, s'assemblen als fabricats per l'home de Talteüll, la qual cosa ens fa pensar que l'home vivia als entorns nostres, fa centenars de milers d'anys.

Moss Animalets

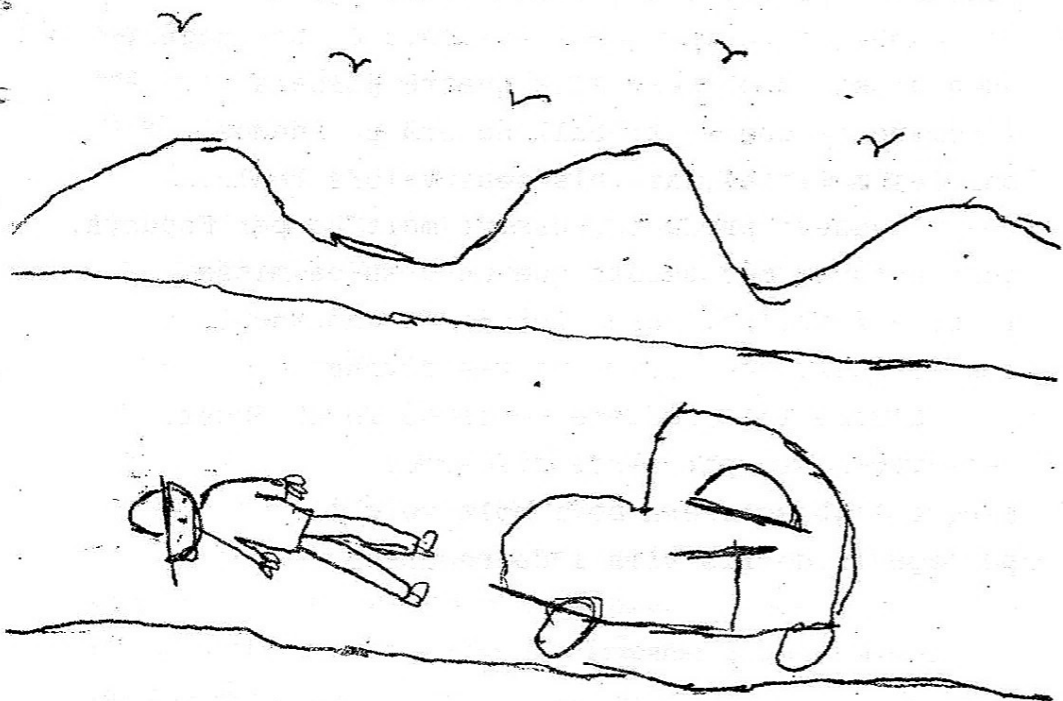
Havia una vegada un gosset, un gatet i un ocellot que cada dia anaven a una excursió. El gosset sempre anava a davant i el gatet anava a buscar rateter i el ocellot a buscar cues, cada dia ho feia. Un dia el gatet va caure de dalt de un arbre i el gosset el va anar a buscar. Conten el va abraçar i el conte sa sabat.

Laura Benet 7 anys

EL GITANO i EL POBRE,

Havia una vegada un pobre
que treballava per la carretera
i l'atropella un automòbil i trasa
un capella i no crea ajudar -
la i trasa una monja i tampoc
l'ajudar i trasa un gitano
i el va portar a l'hospital i es
va salvar i tuta la vida foron amics

JAUME - 7 anys.

POESIA

LES GARRIGUES, AHIR I AVUI

Amb la lluita del treball, i per la vida,
el pagès d'aquesta terra n'està orgullós,
per la qual ha treballat sense cap mesura
essent sempre el seu bregar molt coratjos.

Si recordem de més de quaranta anys "atrás",
que alegres que n'estaven les Garrigues!
Sols que el recordar-lo, ja quasi no veial cas,
pensant això, sols ens produeix fatigues.

Amb quin afany que treballava el bon pagès,
quan un sac d'olives valia quatre jornals
i comprenia que el treball no era per demés
amb les mateixes, amb els seus valors reals.

I aquest producte, essent molt bo per Espanya,
quan estàvem més pelats que un drap de missa,
i per a fotre'ns, varen fer forta campanya,
amb la qual, van cobrar moltes divises.

L'esmentat producte, estigué intervingut,
te'l varen usurpar sense discursos
perquè l'objecte era bo i molt volgut
per agents de fiscalia i de recursos.

Quan tots aquests, ajuntats amb monopolis,
van estar tants anys tirant de la rifeta,
eren amos i senyors dels nostres olis,
no deixant guanyar, al pagès, una pesseta.

Llavors, amb l'estat en què deixaren les Garrigues
quan vegueren que els recursos te'ls fotien
i que, al pagès, sols li va quedar fatigues,
arruinar-lo era, sembla, el que volien.

Mai més d'aquest obrer s'han recordat,
el protegir-lo, sempre ha estat una utopia
i quan, quedant sempre el mateix abandonat,
oblidant-lo totalment, amb apatia.

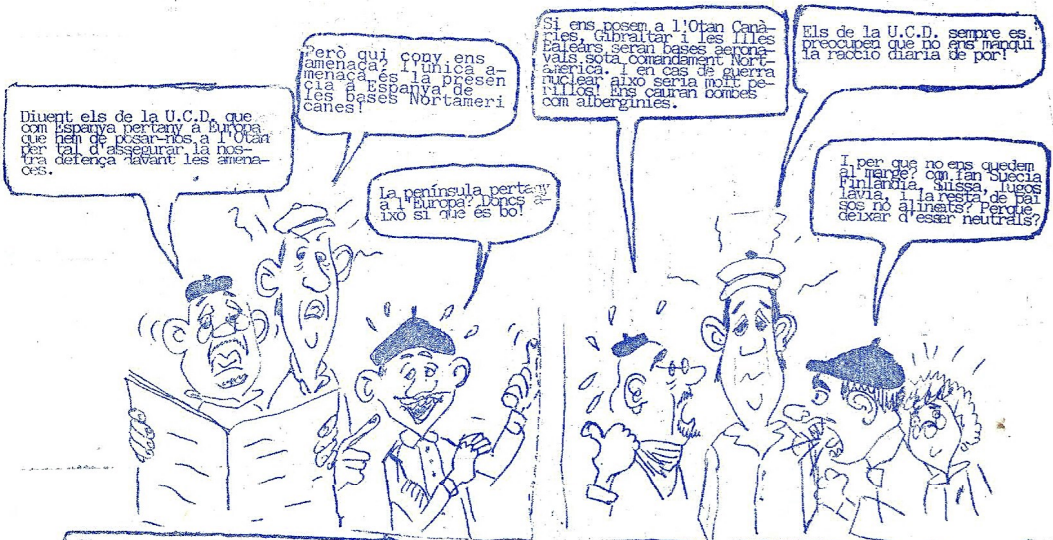
Ara et paguen les olives molt barates.
Amb un sac, sols pots pagar un jornal.
Sembla que els diners se'ls han menjat les rates,
essent això, l'objecte de tot mal.

Per tant, aquest pobre i humil bon llaurador ,
treballa sí, però, està mig esmorteït,
amb desgana, sense tenir a la terra amor,
per necessitat, perquè està molt oprimat.

I que enriquides estarien les Garrigues!
si les olives valguessin els preus reals,
els bitllets, serien com manoll d'espigues,
si un sac valgués, com abans, quatre jornals.

Josep Mª Quadrat i Ribelles

PER LA PAU, NO A L'OTAN !!

Diuen els de la U.C.D. que com Espanya pertany a Europa que hem de cessar-nos a l'OTAN per tal d'assegurar la nostra defensa davant les amenaces.

Però qui com ens amenaça? L'única amenaça és la presència a Espanya de bases Nortamericanes!

Si ens posem a l'OTAN Canàries, Gibraltar i les Illes Balears seran bases aeronavals sota comandament Nort-americà. I en cas de guerra nuclear això seria molt perillós! Els cauran bombes com alberginies.

Els de la U.C.D. sempre es preocupen que no ens mengin la ració diària de por!

La península pertany a l'Europa, doncs això sí que és bo!

I per què no ens quedem al marge? Com fan Suècia, Finlàndia, Suïssa, Itàlia i França. La resta de països no s'animats? Perquè deixem d'esser neutrals?

Si entrem a l'OTAN deixarem d'esser neutrals i encara més això suposarà trencar l'equilibri que mantenen els dos grans blocs militars provocant reaccions que augmentarien el perill d'una guerra nuclear.

Amb el REAGAN, endemés les possibilitats de guerra han augmentat, sense deixar de banda el perill que inclou: fabricar, triar i emmagatzemar armament atòmic al nostre sol.

Però per què hem d'entrar a l'OTAN?

Perquè ho vol la U.C.D. i com a interès L'ANQUIS! I els permet de mantenir un armament atòmic lluny de casa.

A més l'OTAN és el principal enemic de qualsevol intent de canvi social, que pugui posar cap a l'hegemonia política de EE.UU.

Milers de joves han anat a fer el servei militar a l'estranger en unitats de primera línia.

I heuren d'invertir el 3% del producte nacional brut en despeses militars.

Hem d'impedir l'entrada d'Espanya a l'OTAN.

Per la pau! Això ha de ser una lluita de tots!

No hem de fer amb tot tipus de lectures: Per la pau, NO A L'OTAN!

I a qui ha consultat el govern per cessar-nos en aquesta oïlla de coils?

Aquesta decisió l'haurien de prendre tots mitjançant un REFERENDUM.

PER LA PAU, NO A L'OTAN !!

FULLS D'HISTÒRIA

CARTA DE L'AJUNTAMENT D'ARTESA AL GRAN PRIOR

En el decurs de la història hi ha hagut sempre prídodes molt pròspers economicament i d'altres q que per circumstàncies adverses generaven només q que misèria i desolació en la memòria de la gent. Gerres, pestes. Sequeres , stc. deixaven el país ben empobrit, d'això tenim un reflexe en el cas de les pestes del segle XIII que va deixar la molt de pauparada, o en casos més pròxims, com hem pogut observar tot al llarg d'aquest segle.

Tenim també constància escrita, en una carta trobada a l'Arxiu de la Corona d'Arogó, apartat de Sant Joan de Jerusalem, secció 2ª, armari 12, lli-gall I, de les difícultatats que es passaren a Arte-sa durant la segona dècada del segle XVIII, degut, segurament, a les conseqüències de la guerra Napole ó, que es degueren veure agreujades per alguna se-quera o altre agent atmosfèric com es reflexa en la carta. En ella l'Ajuntament d'Artesa s'adreça al Gran Prior de Catalunya demanant-li vestiments pels oficis del culte, ja que l'escassetesa feia que el poble no en pogués sufragar de nous.

El text de la carta en castellà, cosa normal en aquells temps, diu així:

M. I. S.

El Baile i Ayuntamiento del lugar de Artesa diócesis

de Lérida, señorío del M. I. S. el Gran Prior de Cataluña de la religión de S. Juan, con la más profunda veneración a V. S. ex pone que la iglesia de esta parrquia se halla en la maior miseria siendo el maior desconsuelo el ver que casi no se puede celebrar el Sto. sacrificio i los demás oficios del culto divi no por falta de albas y de capas pluviales siendo las que hai del todo indecentes e inservibles, para tan santo servicio, es mui sensible para este pueblo el verse reducido a tal apuro por carecer de aquellos medios, no solo para hacer limosna , para el socorro i alimento de la iglesia como lo ha hecho mien tras ha podido, sino que ahun de los necesarios para su subsist encia estando asi el comun como los particulares puestos a lo extremo de la necesidad.

Muchos han sido los medios, de que se han velido el ayuntamiento con su cura pàrroco para dicho socorro, pero la escasez de estos años pasados i la de este último, que ha dado el el último golpe los han vuelto infructuosos.

No hubiera este Ayuntamiento llamado la atención de V. S. si la absoluta imposibilidad no le obligases a acudir a la religiosidad i piedad se su caritativo corazón.

En efecto no tenemos memoria, que haia este pueblo jamás cansado la atención de su Sr. el M. I. Gran Prior de Cataluña con petición alguna. Confiamos pues que en esta ocasión tan apurada, que daran nuestros tan santos como rectos deseos , atendidos del beneficio corazón de S. I. por la tanto...

A. V. S. este ayuntamiento rendidamente suplican se digne favorecer a esta iglesia con las capas i albas necesarias para el culto divino, o con aquellas limosnas que su bondadoso cora zón tubiese a bien concedele para el mayor servicio de Dios ,

gracia que espera de la noticia i característica piedad de
V. S. lo que tendria a un especial favor.

Artesa 7 diciembre de 1817

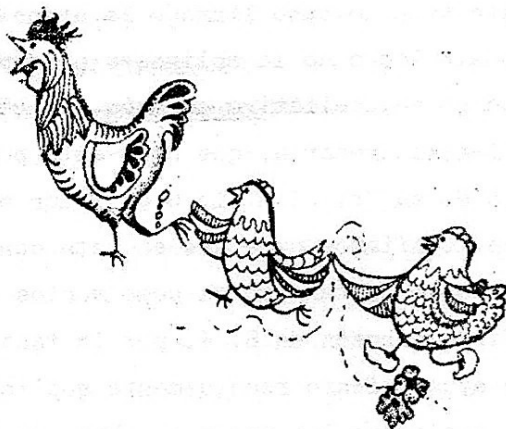
SIGNEN:

Josep Guiu, Batlle

Joan Olomi i Mateu Iglesias, regidors

Que la carta fou trobada a l'Arxiu de la Corona
d'Aragó en tenim constànci i que fou rebuda pel Gran
Prior de Catalunya, però, de moment no tenim la res-
posta que el Gran Prior donà a la petició que féu
l'Ajuntament d'Artesa, que en el cas que n'hi hagués
estaria a l'Arxiu de l'Ajuntament a al Parroquial.

J. Gallart

LA TARONJA

Les taronges varen venir d'Orient, de Xina i les illes del Mar de les Índies. L'ur nom deriva de l'àrab "narandj" que en altres llocs passà a ser "arandj", fins a convertir-se en "orandj" degut, potser, a llur color daurat. El Dr. E. Alfonso "la taronja és el fruit més perfecte de la creació perquè és el quemés tarda a formar-se i en el seu si hi té la més acabada condensació de l'energia solar".

UTILITAT TERAPÈUTICA:

Allò que un hom descobreix de bell antuvi en la taronja, és el seu valor profilàctic que ajuda a evitar gran nombre d'infermetats.

En les infeccions diverses, el suc de taronja és un remei de primer ordre, augmentar les defenses corporals dels malalts, se pertorvar l'organisme. Així estarà indicat en les infeccions gripals, febres intestinals, tifoides, paratífiques, i colibacil -- lars.

En les epidèmies gripals és recomanable pres -- criure al malalts les taronges com a únic aliment durant dos o més dies, així s'accelera el procés curatiu. Marañón deia: "menjant sis taronges diàries practiquem la profilaxi méseficaç contra la grip".

Tambés són recomanables d'una manera general i sistemàtica en les circumstàncies següents:

-Creixement, convalescència, envelliment, anèmia, anorèxia, Desmineralització, escorbut, astènia (can-sament) físic i intel.lectual, afeccions hepàtiques, Dispepsia (transtorns digestius), flatulències; ten-dència a les hemorràgies (fragilitat capil.lar), trombosi; infeccions diverses, sobretot d'origen in-testinal; intoxicacions; estomatitis (inflamació de la membrana bucal... Dermatosi, èczemes; recomana-des als diabètics (100gms. de taronges pelades te--nen menys glúcids que 10 grms. de pa).

La taronja és recomanable en tots aquells ca-sos en què el metabolisme està més o menys pertor--bat. Si es prenen diàriament, sobretot com a prime-ra menjada del dia, en dijú, provoca importants mi-llores. Així afavoreix l'arrossegament dels prodec--tes de devessall, que acumulats a l'interior delsmús-culs, articulacions i tendons, provoca l'artritis. Aquets mateixos devessals metabòlics dirigits a l'ex-terior, donen lloc a diverses alteracions cutànies o bronquials.

El suc de taronja, ric en sals minerals vitalit-zades, fa soluble l'àcid úric de les persones artrí-tiques, gotoses, i reumàtiques, facilitant llur eli-minació; és per això que el millor guariment junt/amb els banys del balneari, és desdejunar amb taronges. Aquesta és la base l'anomena "guariment per les ta-ronges". Es comença menjant-ne tres o quatre diàries, en dijú. S'observa si hi ha algun tipus d'intoleràn-

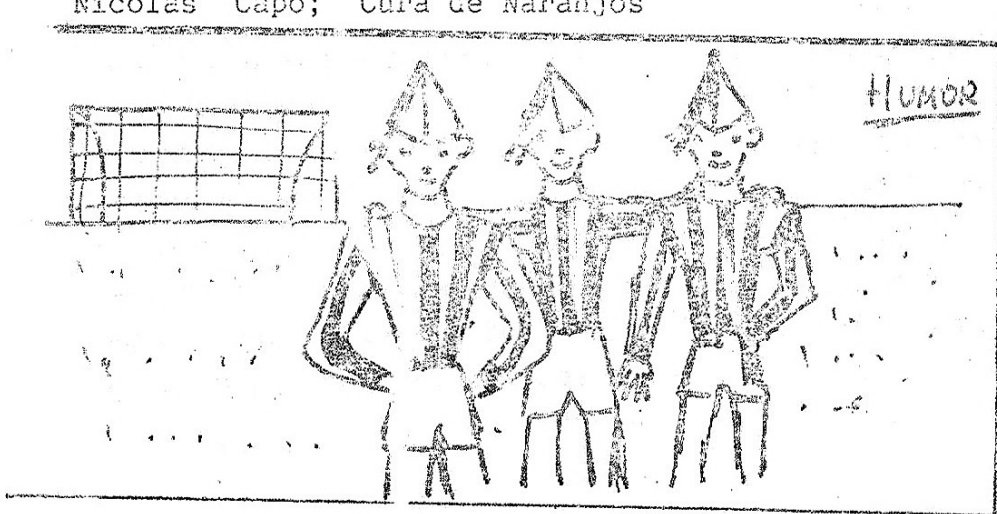
cia digestiva i si no hi és es va augmentant la dosi fins a la dotzena diària, repartides entre l'esmorzar i el berenar.

ATALALIA

Bibliografia:

Integral nº 29, Desembre del 1981, pàg, 20is.s.

Nicolàs Capo; Cura de Naranjos

Com a Polònia el club de futbol
d'Antesa s'ha militaritzat

... I ARA POLONIA

La mateixa gent que a l'Estat Espanyol embruta les parets i crida "ejercito al poder", ara crida i vol manifestar-se en contra l'intervenció militar a Polònia, com si aquesta intervenció militat no significués al poder. És clar que no deu ésser el mateix per algunes mentalitats que l'exercit intervingui en un país comunista, però, amb àncies de reforma com és Polònia o fer-ho en un altre on les ànsies de democràcia siguin tant paleses com al nostre.

Polònia és, tristement, un altre cas a afegir a la llarguíssima llista de nacions on els militars han trencat d'una manera brusca el desenvolupament normal del país (desenvolupament més cap a la dreta o l'esquerra segons els casos, però que ara no ens cal entrar a analitzar), i sempre, aquets, es presenten com a salvadors del poble, però, sense comptar mai amb el poble, sense demanar-li mai parer si aquest vol ésser o no salvat.

És segur que molta gent partidària del comunisme d'estat o de la dictadura del proletariat trobarà bé l'intervenció militar per evitar que Polònia pugui desviar-se (amb el corresponent mal exemple) de l'àrea de control de Moscou; ho trobarà bé de la mateixa manera que altra gent va trobar bé que l'exercit canviés, de cop i volta, el panorama polític de Xile de tants i tants d'altres països. Sortosa -

ment, però, l'immensa majoria de ciutadans del món no està d'acord amb aquestes sortides sobtades dels militars i dels enderrocaments. fulminant l'exèrcit va sortir al carrer amb so de pau, portant un clavell al canó del fusell. Portugal és l'excepció de la regla i per això mateix no el podem posar com exemple.

L'exèrcit està pensat i creat per a defensar el país dels enemics exteriors, per a vetllar la sobirania de la nació perquè aquesta pugui, sense interferències d'altres països, avançar lliurement cap a la seva auto-realització i a la seva col.laboració, voluntàriament, amb altres estats del món per una convivència pacífica, el progrés comú de la humanitat. Malauradament, l'exèrcit que, és nodrit per gent del poble i pagat pel poble, perd sovint de vista aquest únic objectiu seu i no sap estar-se d'interferir-se en les coses internes del país, tot imposant les seves i contundents raons de força per a canviar el rumb polític d'aquest.

Cada dia hi ha més objectors, cada dia hi ha menys militaristes, cada dia el món veu més clar que la pau i la serena convivència entre els homes no pot aconseguir-se creant exèrcits forts, sinó amb la voluntat d'aquells que creuen amb el respecte a les persones i a les idees, d'aquells que s'oposen a ser arbitres i sentenciar l'actuació dels altres.

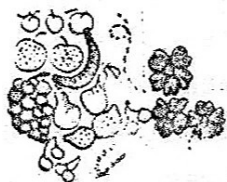
(Passa a la pàgina nº 29)

CANÇONS per a fer cagar el TIO

Per Nadal,
posarem el porc amb sal,
la gallina a la pastera;
el pollí a dalt del pi.
toca toca Valentí.
Ara en baixen bous i vaques,
les gallines amb sabates,
els gallinots amb sabatons,
lo Vicari en fa torrons
la guineu els ha tastat
per veure si eren dolços o salats,
Marieta posa-hi sucre
que seran un poc millor.
Caga tió
i sinó et dono cop de bastó

Caga tió de Nadal,
no caguis arengades
que són salades;
caga torrons
que són molt bons

HOMOSEXUALITAT

ABERRACIO O TRAUMA SOCIAL ?

Volia fer un article sobre aquest tema "Problema conflictiu" i m'he anat documentant sobre el tema, llegint altres articles i consultant algun llibre.

He mirat al diccionari per escriure el significat exacte del termini (Homosexualitat) i dispo, d'un diccionari de llengua castellana de l'any 1966 i en buscar-la ¡oh sorpresa! no hi era; després he mirat per la primera plana i mireu quines mentides, hi posava: (obra novíssima que contiene además de las voces del último diccionario de la Academia Española, los términos científicos y los de uso muy reciente. Lleva un utilísimo compendio de todas las reglas de ortografía") més abaix hi posa : (obra de suma utilidad para las escuelas). Per aquests barbars el termini científic d'homosexual deu ésser maricón. Bé que hi farem suposo que més o menys sabeu el que vol dir.

Un autor alemany deia que; tota persona es en principi bisexual però que en condicions normals, es dirigeix a l'altre sexe. Ara bé suposo que per condicions normals, aquest senyor no deu de tenir a la societat espanyola.

Segons aquest mateix senyor una forta repressió sexual, i una pertorbació en les relacions amoroses envers l'altre sexe en certs casos poden ésser causa d'homosexualitat, també diu que quan ha mancat l'afecte dels pares, en la relació de mare i fill i pare i filla, o no hi ha hagut relacions, relacions de companyerisme infantil mixte, o s'ha presentat tota mena de sexe com quelcom d'obsés o tabú són també en cert casos signes d'homosexualitat. Si ho mirem bé tots aquets casos són els que ens ha imposat la " societat " i la moral. Però no vull dir que tots els que hem sofert aquestes causes siguem homosexuals, he dit sempre en certs casos. Tenim que per aquest senyor alemany l'homosexualitat és més que tot un trauma social i una infermetat psíquica que sí no està molt arrelada és pot curar .

Ara analitzem una cosa, societat per qüestions de moral ha negat tota informació sobre el sexe, les relacions prematrimonials han estat condemnades. L'afecte dels pares en cas de mancar el pare o la mare també en alguns casos han mancat.

Així tenim que la societat actual burgesa en lloc de parar l'index d'homosexualitat reprimint tota informació només ha contribuït a escampar-la; és allò que és pitxor la medicina que la malaltia.

Podríem dir que l'activitat homosexual no perjudica ningú i abans era castigada; en canvi la influència de la societat burgesa i la idiotització

que sofrim per la religió, sí (a aquests ningú no els ha castigat mai).

Segons el mateix senyor la societat burgesa vol homosexuals per reprimir amb l'escusa del que passa amb un excès de llibertat sobre el sexe; i així té matrimonis miserables i de facil manipulació per seguir la tasca burgesa o sigui (l'herència o el continu afany d'aconseguir més diners o més comoditats i més necessitats que ells mateix e creen i que naturalment et faciliten els encarregats d'administrar les lleis o les grans multinacionals) cobrant és clar ! .

Francesc Gallart.

...I ARA POLONIA

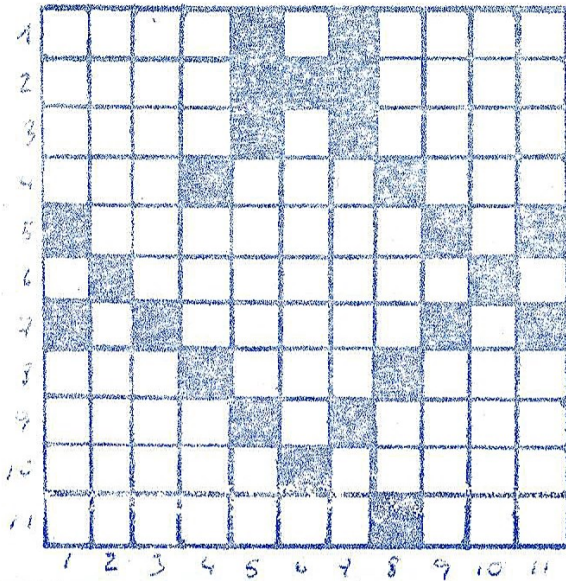
(Ve de la pàgina nº 25)

Que aquest Nadal hi hagi pau a Polònia i amor entre tots els homes i que mai més cap país hagi de patir una intervenció militar.

A. C.

ENTRETENIMENTS

EL RECREU

HORITZONTALS:

1.- Compte de Barcelona, (801-20). Al revés, nom de consonant, plural. 2.- En femení, estrany, que no te relació ni res a veure amb una persona o cosa. Al r revés, classe de mamífer a la que pertany el gat. 3 Fluit blanc que es forma a les mamelles de la dona, i de les femelles dels mamífers. Al revés, en plural mamífer solípede, més petit que el cavall. 4.- Al re vés, arrel. Al revés, divinitat o força desconeguda destí ineludible. Calçat fet d'un sol tros de fusta buidat perquè s'hi pugui ficar el peu. 5.- Cobejar, anhelar. Cinquanta. 6.- Natural de Sòria. 7.- Signe que en matemàtiques serveix per a multiplicar. Ento ni alguna cançó. Vocal. 8.- Esdeveniment que es pro dueix o que s'escou a produir-se. Persona que va a peu, també peça del joc d'escacs. En romà, dos mil u. 9.- Cosa feta o a fer de certa importància, ris o perill. Consonant. Prínceps sobirans d'una nació. 10.- Deturar, impedir el moviment. Cos celeste. 11. El que practica un art. Tija de ferro usada, per a rostir carn.

VERTICALS:

1.- Acció de ballar. Peça de roba llarga, que es porta tirada a les espatlles. 2.- Pronom personal de tercera persona del plural, femení. Aixafar. 3.- En plural, riu per on s'escolen les aigües pluvials. Al revés, número. 4.- Al revés, vocals. Noble que ocupa el rang més elevat dins la jerarquia. Conjunt de bigues d'arbre fortament unides formant una plataforma flotant. 5.- Al revés, obra de fàbrica alçada a plom que serveix, per a tancar un espai de terreny. Consonants consecutives. 6.- En plural, cadascuna de les pàgines d'un full d'un llibre. 7.- Cotxe de caixa rectangular amb un seient tot al llarg de cada costat. 8.- Número. Lletres de rendir. Consonants de resta. 9.- Extremitats devanteres dels ocells amb plomes i preparades pel vol. Cent. Hidrocarburi gasós, inflamable. 10.- Llegum comestible de la fesolera. En plural, governador d'una província àrab. 11.- Al revés, infusió molt usada. Al revés, proposició que hom anuncia i es proposa a mantenir, disertació escrita sobre un tema.

1.- Ball. Capa. 2.- Elles. Xafar. 3.- Rieres. Sent.
4.- Ael. Duc. Rai. 5.- Terap. Rs. 6.- Pàgines. T. 7.
Faetó. 8.- Sis. Rni. Rs. 9.- Elles. C. Meta. 10. Fe-
sol. Emirs. 11.- Efac. Iset.

VERTICALS:

1.- Bera. Sefe. 2.- Allé. Ilef. 3.- Llet. P. Sesa.
4.- Ler. Taf. Soc. 5.- Sedegar. L. 6.- Surlenc. 7.
X. Cantl. E. 8.- Cas. Peó. Mml. 9.- Afer. S. Reis.
10.- Farar. Astre. 11.- Artista. Ast.

HORIZONTALS:

SOLUCIÓ:

SOPA DE LLETRES

S	I	O	O	M	E	F	A	L	S
A	L	T	A	P	O	R	T	A	L
G	C	N	L	R	D	O	O	F	A
A	A	A	E	R	I	X	I	E	V
R	R	G	D	E	E	I	R	M	E
A	R	R	A	G	E	S	R	O	U
R	I	I	I	M	L	A	E	S	A
A	L	X	U	E	N	L	L	A	G
M	E	I	G	S	E	U	E	A	I
T	T	E	R	R	A	L	L	S	S

Si busqueu dintre del recuadre hi trobareu el nom de deu revistes que es publiquen a les comarques Lleidatanes.

SOLUCIÓ:

SIO, PORTAL, LA FEMOSA, LA VEU, EIXIR, ENLLAC,
CARRILET, TERRALL.

ELECTRODOMÈSTICS
i FERRETERIA

Ramon Gallart

OBJECTES PER A REGAL

Correr Nou, 17 - Telèfon 16 72 09

ARTESA DE LLEIDA

REPRODUCCIÓ DE LA COLECCIÓ DE DISENY GRÀFIC DE RAFAEL MORALES